

FÁJÓ BÚCSÚ EGY KERESZTÉNY MAGYAR MÉDIAMUNKÁSTÓL

„A köd a csönd sosem ragyog,
Én már ködből, csöndből vagyok.”
(József Attila)

Hét esztendeje kiváló régi munkatársam, az általam 1991-ben indított Magyar Felsőoktatás c. havilap alapító főszerkesztője adta át életrajzát, hátha tudnék rajta segíteni. Így kezdődik:

„30 éves lap- és könyvszerkesztői múlttal, két diplomával (Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Külkereskedelmi Főiskola), angol és spanyol nyelvvizsgával, 15 éves könyvkiadói- és nyomdai tapasztalattal (Művelődési- és Közoktatási Minisztérium, Nemzeti Tankönyvkiadó), sokrétű számítógépes- és honlapkészítési ismerettel munkát keresek.

1981 óta foglalkozom újságírással, lap-, könyv- és kiadványszerkesztéssel- készítéssel és műsorvezetéssel (Mária Rádió). Gyakornoktól főszerkesztőig a média ranglétra minden fokán dolgoztam. 20 éve foglalkozom informatikával, számos honlap létrehozásában és szerkesztésében részt vettem....,

J. KIRÁLY ISTVÁN Budapesten 1955. november elsején született, s itt halt meg 2020. január 7-én.

Életútján – zenekritikusi minőségben – a *FILM SZÍNHÁZ MUZSIKA* munkatársa volt 1981-1990-ig, a népszerű hetilap megszűnéséig. 1981-1989 között a *Lapkiadó Vállalat*nál angol nyelvi szerkesztőként is dolgozott, majd a *FOTÓ* szaklapot szerkesztette. Éveken át Obersovszky Gyula *IGAZSÁG* című 1956-os tematikájú hetilapjának szerkesztő-munkatársa, majd az *ÉLÜNK* folyóirat felelős szerkesztője. Korábban publikált a *VIGILIA*, *HITEL*, *MAGYAR NEMZET*, *JAZZ* című lapokban. Jelenits István atya hívta föl a figyelmemet a széleskörű tapasztalattal, nagy műveltséggel rendelkező, rendkívüli munkabírású, konok és szorgalmas fiatalemberre, amikor induló havilapunkhoz méltó főszerkesztőt kerestem. István

1991-2003 júliusáig volt a Művelődési és Közoktatási Minisztérium (MKM) új szaklapja, a *MAGYAR FELSŐOKTATÁS* folyóirat főszerkesztője. Ezalatt több mint száz kiadványt, több tucatnyi tematikus szakágazati mellékletet, közel harminc *MAGYAR FELSŐOKTATÁS KÖNYV* -et és néhány CD-ROM-ot szerkesztett, készített el. Az ő érdeme, hogy II. János Pál pápa látogatására kiadtuk Andrásfalvy Bertalan miniszter úr ajándékát, a Sanctus Stephanus et Europa – Szent István és Európa c. tartalmas szép könyvet, amelyet elismeréssel fogadtak.

1992-ben megalapította az *EMBERHALÁSZ* című, hittel, művészettel, társadalommal foglalkozó folyóiratát, amelynek megszűnéséig (1998) felelős kiadója, főszerkesztője volt. Az újság hét évfolyamát, s az *EMBERHALÁSZ KÖNYVEK* tizenkét kötetes sorozatát jelentette meg áldozatos munkával és részben alapítványi, pályázati támogatással.

István hithű, zárkózott munkatársunk volt; becsültem munkáját, s ő atyai barátai közé sorolt.

Az 1991 tavaszán induló *MAGYAR FELSŐOKTATÁS*, a mostoha magyar médiavilágban nekünk megváltást jelentett; figyelmes szerkesztésével, újító ötleteivel, az érdekeltek bevonásával élő, meghatározó fórumunkká vált. E lap aktív részese volt a felsőoktatás rendszerváltoztatásának,

páratlan eredményeinek. Hatása kiterjedt külföldi kapcsolataink gyarapítására, az első magyar felsőoktatási törvény megalkotására, az egyetemi autonómia és a főhatósági irányítás rendezésére, valamint a vidéki „universitások”, s az egyetemi K+F pályázati rendszer fejlesztését is ösztönözte. A mi nyilvános fórumunk; hiteles szerzőink, nyílt eszmecseréink révén a bajokat, visszaéléseket föltárta, a pártpolitikai indulatkeltő akciókat és az azokat gerjesztő médiát mérsékelte. Lapunk a felsőoktatás autonómiáját védte; a törvénytervezetek vitájával, többszöri közlésével a pártok behatását csökkentette, elősegítve a közmegegyezést. 2003-ban Magyar Bálint miniszter megszüntette a Magyar Felsőoktatás lapot, s megalázóan menesztette főszerkesztőjét. J. Király Istvánnal a munkakapcsolatunk a minisztériumból történt távozásom (1994) után, a haláláig megmaradt. Különös ajándéka a sorsnak, hogy az MVSZ-ből történt eltávolításom (1999) utáni nehéz helyzetemből az ő közreműködésével kerültem a Nemzeti Tankönyvkiadóba, ahonnan a vezetőváltás, majd a kormányváltás, illetve a privatizáció miatt mindkettőnket menesztettek. *2004-ben* kérésemre felelős szerkesztőként a Balassi Bálint Intézetben a NEMZETISMERET című honlapunk tervezése, fejlesztése és kivitelezése munkálataiban vett részt. Kuratóriumi elnökségem idején bekapcsolódott Alapítványunk életébe, s Nagy Andrással létrehozták a BETHLEN GÁBOR ALAPÍTVÁNY honlapját. András elkészítette jubileumi könyvünket, István pedig *2005-től* szerkesztette és működtette honlapunkat 2009-ig, amióta „nem differenciált autoimmun syndroma” betegségben szenvedett. Azután kérésemre mégis elvállalta a BETHLEN GÁBOR EMLÉKÉV 2013 honlap tervezését, működtetését, amelynek révén 2013 október 23-án közadakozásból fölállíthattuk Kolozsvárt a Bethlen Gábor szobrot. Az erről szóló – Nagy András tervezte – Aranykönyvet, István közreműködésével készítettük el, 2016-ban adtuk ki. A honoráriumát átutalta a Rieger Tibor: Magyarok Nagyasszonya szobra Királyfiakarcán 2017-ben történt fölszentelésére, mert személyes ügyének érezte e szoborállítást... 2016-ban Teleki Pál érdemérem kitüntetést kapott. Érték - mérték - minőség- emberség; s az Istenhit bizonyossága átszivárványozta cselekedeteit.

A Ferences Harmad Rend (FVR) magánfogadalmasa volt. A szerzetesi léttel vállalt hűséges szolgálatát a cselekvő hit vezérelte: segített mindenkin ott és úgy, ahogy csak tudott. Egyházának pl. *2006 óta* írta, szerkesztette a NÁZÁRETI HÁZ című görögkatolikus portált.

2010-11-ben a Mária Rádió felelős szerkesztője és műsorvezetőjeként készítette a „Dicsérjétek az Urat! - Görögkatolikus magazin” című 120 perces, heti műsort. Végezte az ÁRPÁD-HÁZI SZENT MARGIT PLÉBÁNIA honlap tervezését, létrehozását, működtetését.

2014 novembere óta levéltári iratkezelőként dolgozott a Piarista Rend Magyar Tartománya Levéltárában, rokkant nyugdíjasként, 4 órában. Egy szerény szerzetesi odúra vágyott, de sem a piaristák, sem a ferencesek, sem a máltaiak nem tudtak számára olcsó térítéses (bérelhető) szobát (lakhatást) biztosítani. Abban zajos kis bérlakásban hunyt el, ahonnan menekülni akart.

Immár végső otthonára talál az égi hazában, ahol rálel sok régi barátjára. Isten nyugosztalja!

Buda, 2020. február 7-én

Bakos István

PS. Részlet a Gyászjelentésből:

Király István András életének 64. évében, mély hittel és nagy türelemmel viselt hosszan tartó, súlyos betegsége után visszaadta lelkét Teremtőjének.

Végső búcsút veszünk tőle – *görögkatolikus szertartás szerint* – 2020. február 12-én, szerdán 10:30-kor a Kispesti temető (XIX. ker. Puskás Ferenc u. 3.) 2. számú ravatalozójában, majd hamvait szerető nagyszülei és Katalin testvére mellé helyezzük örök nyugalomra...